

Orgatec 2004

(Te)Recht en Simpel

Iedere twee jaar organiseert de Koelnmesse de Orgatec projectmeubelbeurs in Keulen. Meestal gaan we (Maarten van 't Hof en Leo Hooijmans) als team naar de meest toonaangevende beurs op dit gebied. Twee jaar terug was de beurs somber en in paniek. Een verslag van de stand van zaken anno 2004.

Leo Hooijmans

De eens zo bloeiende beurs deed het nu alleen in de hallen 10 t/m 14. In de hallen tien en elf waren groten delen leeg en wat erin stond kon men voor een meubelbeurs van het Orgatec-kaliber niet meerekenen. Voko is in een herstart vanuit een faillissement en werd gemist. Tot voor twee jaar was de meest vooraanstaande Duitse meubelfabriek goed voor een hele halvloer. Ahrend had weer gekozen om niet mee te doen en ondanks dat de overname door Ahrend niet was doorgestaan stond Gispén er ook niet. Andere bekende fabrikanten uit het verleden hadden een minimum vloeroppervlakte.

Voraf gezien een beetje troosteloos. Gelukkig dat de mensheid veerkracht kan tonen. Het begon al met de hogesnelheids-treinreis. Een paar dagen voor de beurs was het onmogelijk om nog eerste klasse-rookvrij te reserveren. Op de beursvloer was het druk. Als op een zaterdag in

de Kalverstraat! Het was echt dringen. Het voordeel daarvan was dat we als kenniswerkers relatief rustig konden rondkijken zonder direct door standbemanning te worden aangesproken. Het is heerlijk om je eigen gang te kunnen gaan.

Opvallend waren de afwezigen uit de Europese meubelindustrie. Opvallend veel aanwezige uit Oostbloklanden, Middelandsezegebied en Azië. We moeten net als in de auto-industrie gaan wennen aan namen als Asanteks, Balma Fabryka, Chia Chi Ya, Chornng Jiing, Chuan Lin Wang, Doslidniy Zavod, Itoki, Kaigo, Krajenski Zaklad, Okamura, enzovoort. De wereld groeit maar de afstanden worden kleiner. Heel grappig om bij de relatief lage tafels en stoelen uit Azië heel goed te worden ontvangen en aangesproken in helder Engels, Duits en zelfs Nederlands. Het gele gevaar blijkt heel aardig en gastvrij te zijn. Dat kan heel gevaarlijk zijn voor Europese fabrieken.

Uit de Benelux was er motiverend nieuws. Jiri Vanmeerbeek stond onder de naam Utilia (Be) op de beurs en zocht een 'verdeler' voor de 'Scooter-Desk'. Een leuk ontwerp van een stahulp met fietszadel en een blad om de laptop te bedienen. Even opstappen en niet rijden, ondanks de wieltjes. Het gemak van de tandemuitvoering ontging ons, maar misschien is dat iets voor jonge studenten.

De SamasGroep pakte verstandig en verrassend uit in een gezamenlijke stand die je bijna het 'Holland House' van de Orgatec kon noemen. Van Aspa, Assenburg en aanverwante bedrijven was er een heel grote standbemanning aanwezig! Je kon daar niet ontsnappen. De sfeer was vrolijk en druk. Lange rijen voor de koffie en dergelijke. Het was de stand waar je even bleef hangen, al was het maar om oude en jonge bekenden te ontmoeten. Oud-cursisten, oud-collega's en fmn-leden.

Door de sfeer op de beursvloer kan men van een positief ingestelde branche/maatschappij spreken.

'Living at Work'

De Koelnmesse liet door Oliver P. Kuhrt (Geschäftsführer) weten voor een nieuwe opzet te hebben gekozen. Ze zien de laatste jaren de presentatie van pure producten langzaam omslaan naar themapresentaties. Dit vergt een andere aanpak van marketing en promotie. Steelcase (Int.) was daar een mooi voorbeeld van. Naast een indrukwekkende presentatie in producten was er een theater waar doorlopend voorstellingen werden gegeven over het 'nieuwe werken'; niet alleen het inrichten van kantoorgebouwen, maar ook voorbeelden waar je allemaal kunt werken. Bijzonder was de presentatie van het demonteren van een stoel in vijf minuten. Aan het einde van een levenscyclus ruim 90% onderdelen weer recyclen voor een volgende productie, terwijl de onderdelen al grotendeels uit gerecycled materiaal bestonden! Steelcase denkt ook aan de 'Living at Work-omgeving' van onze kindskinderen. Het grappige is de vraag of dit nu een productpresentatie was of een 'Lifestyle' presentatie.

Kuhrt (Koelnmesse) kan de nationale en zeker de internationale pers echter niet motiveren om melding van de beurs te maken. Terwijl er bij de CeBIT in Hannover ieder jaar een mediaspektakel plaatsvindt die zijn weerga niet kent, moet de Orgatec het met vijftien regels en een pietluttige foto doen in de KSTA (Kölner Stadt Anzeiger). Het verschil is natuurlijk 600 duizend bezoekers tegenover 60 duizend, dat wel.

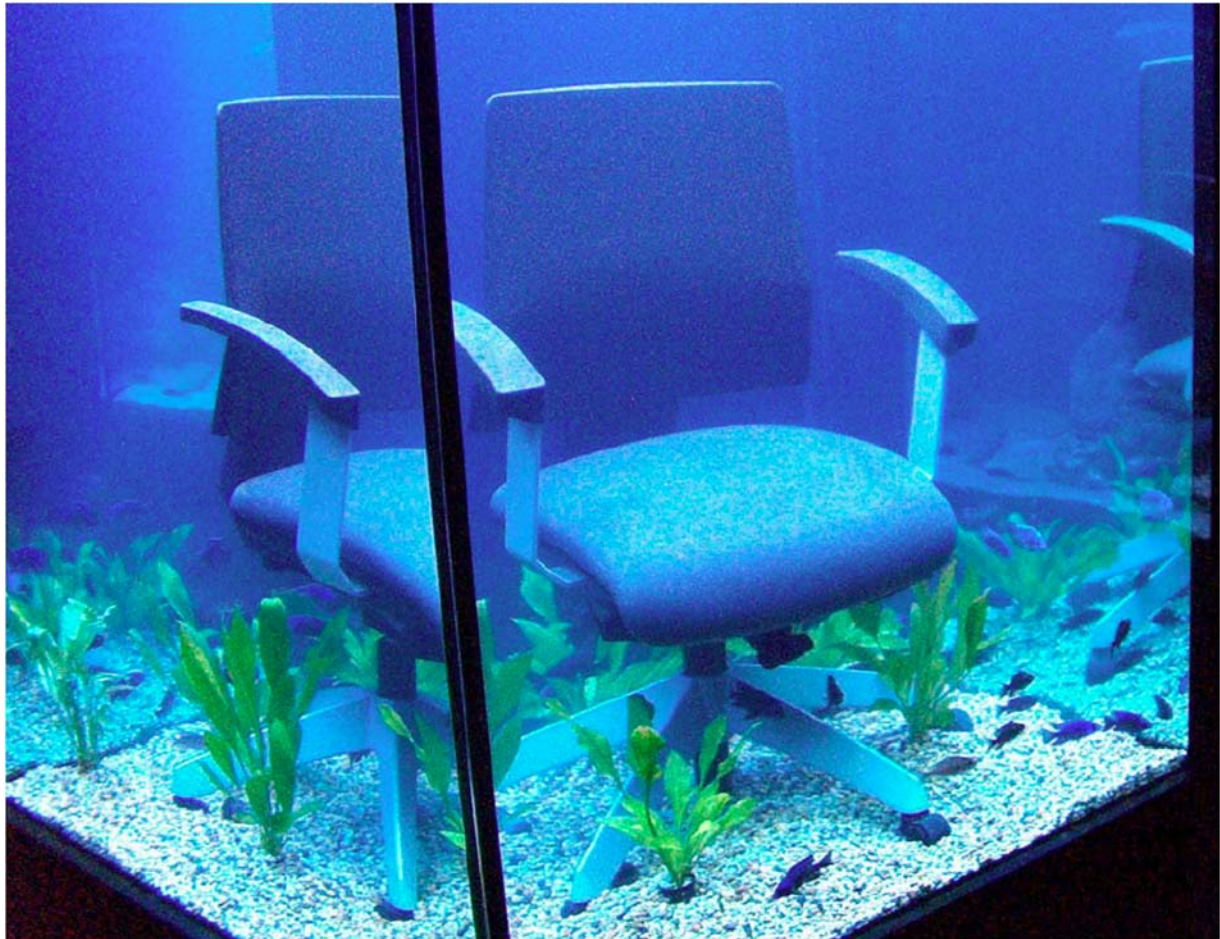

Trends

Een aantal jaren werd het innovatieve inrichten opgehangen aan thuiswerken en flexibel op wisselplekken werken. Bijna alle meubelen werden voorzien van wieltjes. Te pas en te onpas. De wieltjes zijn gebleven, maar er wordt beter over nagedacht. König & Neurath (Du) was daar al een positief voorbeeld van. Vier jaar terug kwamen ze met de transparante bureaukast op wielen. Die kan nog steeds als zeer modern en vooruitstrevend gezien worden. De kinderstoel voor senioren van twee jaar terug was er niet (of was verstopt). De stand draaide hoofdzakelijk om een kantoorkastje op wielen die je meetrekt naar lange tafels waar je net als aan de leestafel in de club even gaat aanzitten. Met lage verplaatsbare wandjes op de tafel en verrijdbare kamerschermen creëer je een concentratie werkplek. Deze kamerschermen hebben een hoogte/breedte verhouding waardoor je een lage en/of hoge afscherming kan maken. Aspa bracht de schermen op wieltje al langer en gelukkig gaat dit goede idee nu een rol spelen. ABV (Be) brengt deze mogelijkheid van afschermen door middel van rolschermen. Niet van verticaal, maar horizontaal. Een zuil (op wieltjes) met een opgerolde stof die men horizontaal naar een andere zuil kan uittrekken. Simpel, maar doeltreffend.

Simpel was verder een (onbewust) thema. De veelvoud van organische vormen waren hoofdzakelijk ingeruild voor recht. Lange rechte tafels waar ruimte tot wel 10-12 werkplekken was voorzien. Soms met bureaustoelen, maar ook wel met rechte harde banken. Bulo (Be) kwam in 2002 al met dit idee waarmee nu andere leveranciers weglopen. Het ontwerp is bedoeld als aanloopplek voor een korte werkkus en/of bespreking. De lange banken zijn handig voor lange broeken en hele korte rokken. Met lange rokken en kokerrokken tot op de knie kan er alleen op de uiteinden van de banken plaatsgenomen worden. Het is maar dat u dat beseft. Misplaatst is het idee dat deze lange tafels ruimte besparen met betrekking tot de alledaagse werkplekken. Arboregels houden niet alleen rekening met bewegingsruimte, maar vooral met licht, lucht en geluid. Veel mensen lang aan één tafel waarvan één persoon een zware parfum draagt en een ander de penetrante geur van tabaksrook in de huid, haar en kleding meedraagt zal leiden tot irritatie en tot ziekteverzuim. De parfum hoeft niet per definitie van vrouwen en de tabaksgeur van mannen te komen!

Het woordje club is al eerder gevallen. Bij Bene (Oo) was de trend in 2002 al gezet en werd dit jaar benadrukt. Het bedrijfsrestaurant, de lounge, de binnentuin zo ingericht dat overal gewerkt en vergaderd kan worden. Bij Vitra (Du) werd een combinatie van lange tafels en voornoemde loungemogelijkheden getoond. De nostalgie droop er van de wand door verticaal opgehangen stoelen. Moeilijk zitten, maar toch wel mooi om te zien dat Charles Eames meer dan 25 jaar terug al moderne klassiekers kon ontwerpen.

‘Simpel’ was bij de stoelen- en tafelleveranciers wereldwijd een thema. Bij Giroflex (Ch) wordt met minder (maar recyclebare) onderdelen stoelen gebouwd. Een paar stonden in een aquarium en de vissen konden na een paar dagen nog zwemmen. Dit had meer met milieu te maken dan met zitten.

In de wandelgangen hoorden we de opmerking dat het versimpelen soms erg ver werd doorgevoerd. Met prototypen kan men zich natuurlijk iets permitteren, maar ogenschijnlijk standaard producten werden van materialen gemaakt die geen lang leven beoogden. Dit kan met de levensstijl van het moment te maken hebben. Telefoons, camera's, TV's, kleding, huwelijken, enzovoort gingen vroeger langer mee.